

HTML

Dokument HTML jest zwykłym plikiem tekstowym, w którym znajdują się polecenia HTML. Wynika stąd, że dokument taki można utworzyć za pomocą najprostszego edytora tekstów - jak Notatnik w Windows - ręcznie wpisując znaczniki.

Osnowa dokumentu

Znacznik (inaczej polecenie lub tag) HTML jest specjalnym ciągiem znaków objętym nawiasami ostrymi np. to **<h1>** (znacznik otwierający) i **</h1>** (znacznik zamykający).

Zostało przyjęte, że dokument HTML zawiera szkielet, który stanowi podstawę dla wszystkich innych poleceń.

Cały dokument powinien być objęty parą znaczników **<html>** **</html>**. Między nimi powinna zaś się znaleźć para znaczników **<head>** **</head>**, która stanowi ramy dla informacji nagłówkowych. Pozostałe informacje powinny być objęte z kolei znacznikami **<body>** **</body>**. Wygląda to następująco:

```
<html>
<head>
informacje nagłówkowe
</head>
<body>
właściwa treść (ciało) dokumentu
</body>
</html>
```

Proszę przepisać do notatnika wszystkie znaczniki (tzn. te wyróżnione kolorem niebieskim)

Gdy już wiemy, jaka jest formalna osnowa dokumentu, warto jeszcze dodać kilka użytecznych informacji.

Między znacznikami `<head>` i `</head>` powinno się znaleźć polecenie `<title>` `</title>`.

```
<head>  
<title>Tytuł strony</title>
```

```
</head>
```

Przepisujemy w odpowiednie miejsce naszego dokumentu zmieniając tytuł strony

□

Nagłówki (śródtytuły)

W dokumentach często wprowadzamy tytuły, zwane też śródtytułami lub nagłówkami. Służy do tego polecenie `<hx></hx>`. Znak **h** oznacza *heading*, natomiast **x** to stopień tytułu (mamy ich sześć). Polecenie wprowadzające tytuł stopnia pierwszego składa się ze znacznika

otwierającego

`<h1>` i

zamykającego

`</h1>`

. Ten drugi zawiera dodatkowo ukośnik (ang.

slash

).

Znaczna większość poleceń zawiera znacznik otwierający i zamykający, aczkolwiek są też polecenia zawierające jedynie pojedynczy znacznik, np. znacznik poziomej linii, grafiki czy końca wiersza.

Tytuł stopnia pierwszego

Tytuł stopnia drugiego

Tytuł stopnia trzeciego

Tytuł stopnia czwartego

Tytuł stopnia piątego

Tytuł stopnia szóstego

Przepisujemy te zdania w odpowiednie miejsce naszego dokumentu tzn. pomiędzy tagami `<body>` `</body>`

Akapit i wiersz

Jak wprowadzać do dokumentu "zwykły" tekst? W zasadzie każdy tekst, który nie jest objęty specjalnym znacznikiem, jest interpretowany jako "masa tekstowa". Gdybyśmy jednak wpisali dłuższy fragment tekstu, rozdzielając w edytorze akapity za pomocą klawisza Enter, przeglądarka zignoruje znaki końca wierszy i akapitów w edytorze i wyświetli jednolity blok tekstu. Aby naprawdę rozdzielić akapity, należy się posłużyć poleceniem **<p>** (p = *paragraph*), które wstawi interlinie między poszczególne fragmenty tekstu. Zalecamy także konsekwentne stosowanie znacznika zamykającego

</p>

.

Przykład:

<p> To jest treść pierwszego akapitu **</p>**

<p> To jest treść drugiego akapitu **</p>**

Efekt:

To jest treść pierwszego akapitu

To jest treść drugiego akapitu

Niekiedy zdarza się, że chcemy przełamać tekst, nie wprowadzając przy tym znaku końca akapitu. Możemy wówczas zastosować pojedyncze polecenie **
**, które przenosi tekst o jeden wiersz w dół, choć nie wprowadza dodatkowej interlinii.

PAŁAC PŁAWNIOWICKI

O pierwszym pałacu pławniowickim wiadomo, że wzniósł go w 1732 r. Zygmunt Mikołaj von Goertz. Pałac znajdował się w miejscu obecnego skrzydła północnego. W latach 1881-85 przebudowano sukcesywnie cały zespół pałacowy, poczynając od budynku zachowanej do dziś stajni-wozowni, ogrodzenia i domku ogrodnika, a kończąc na kaplicy pałacowej. Całkowity koszt budowy kompleksu pałacowego zamknął się kwotą 475 tys. marek. Sam pałac budowano w latach 1882-1885. Projektantem całego założenia był Carl Heidenreich z Kopic. Stary pałac wyburzono, pozostawiając jedynie fundamenty i dawną kaplicę. Całe założenie utrzymano w stylu tzw. neorenesansu północnoniemieckiego. Cechą tego stylu było specyficzne zróżnicowanie kolorystyczne i fakturowe murów, zwłaszcza czerwonej klinkierowej cegły i detali z jasnego piaskowca. Oczywiście w tego typu budowli nie mogło braknąć wież, wieżyczek i pinakli, tworzących romantyczną scenografię. W odróżnieniu od modnego wówczas kostiumu francuskiego (choćby np. pałac w Świerklańcu czy Pszczynie), pławniowicka budowla nawiązywała do tradycji niemieckich, na co niewątpliwie wpływ miało stanowisko Franciszka von Ballestrema we władzach Parlamentu Rzeszy.

To jest pierwszy wiersz

To jest drugi wiersz

To jest trzeci wiersz

To jest czwarty wiersz

Wyróżnione teksty skopiować do dokumentu w sekcji <body>. Tekst o pałacu pławniowickim podzielić na akapity, a „To jest n-ty wiersz” zakończyć poleceniem
 (proszę zauważyć, że tag
 nie ma taga zamykającego !!)

<hr>

Wstawianie ilustracji

```
img src="nazwa_pliku.jpg";
```

Zmiana rozmiaru

```
img src="nazwa_pliku.jpg" width=100
```

```
img src="nazwa_pliku.jpg" height=100
```